

“Jullie moeten wel gek zijn”. Hoe vaak we dit niet gehoord hebben deze vakantie weet ik niet meer en inderdaad er zijn dagen geweest dat ik me helemaal kon vinden in die opmerking!

Ons avontuur begint op een zeer zonnige zondag met de fietstocht vanuit Tinte naar Aalsmeer. Een betere start hebben we ons niet kunnen wensen en 5 uur later arriveren we al in het hotel. De volgende morgen worden we met de ingepakte fietsen vervoerd naar Schiphol en na een vlucht van bijna 12 uur komen we in Kaapstad aan. Er is geen verschil in tijd en het is nu lente, dus de overgang is niet zo groot.

Na een rustdag in Kaapstad brengt een busje ons met de fietsen via een prachtige heuvelachtige omgeving met veel wijngaarden naar Stellenbosch, één van Z-A's oudste steden met veel huizen uit de VOC tijd. Om te wennen aan de bepakte fietsen en het links rijden fietsen we eerst naar Franschoek, een nederzetting van Franse hugenoten. Het begint al gelijk goed met een klim van 5 km, die Helshoogte wordt genoemd. Al doet de naam anders vermoeden hij is goed te fietsen. En we krijgen gelijk een goede indruk van het Kaapse wijnland. De volgende dag gaan we bergafwaarts terug naar Stellenbosch en vandaar naar de kust. Het lijkt hier wel de Middellandse kust met zijn luxe flats en dure auto's. Ik begin me af te vragen wat we hier doen, want dit heb ik niet verwacht of gewild. We fietsen dus maar stug door en uiteindelijk wordt het weer landschappelijker en na het bezoek aan een kolonie Afrikaanse pinguïns en botanische tuin komen we zelfs tussen de bavianen terecht, die bezit hebben genomen van de weg. We hebben het gelijk weer naar onze zin, al zijn we wel erg voorzichtig met deze beesten, want ze hebben heel grote slagstanden en daar willen we geen kennis mee maken.

Via een prachtige omgeving met aardig wat klimwerk komen we in Hermanus aan. In deze populaire badplaats zijn vanaf juni t/m november walvissen met hun pasgeboren kalfjes te zien. Als we naar een Bed en Breakfast fietsen zien we al twee keer een walvis springen. Geweldig, want hiervoor zijn we naar Z-A gekomen. We hebben een rustdag en via het kustpad met zijn Fynbos-vegetatie met veel bloemen wandelen we naar het centrum, alwaar we de hele middag aan de haven zitten te genieten van zes spelende walvissen. Heel indrukwekkend! Helaas moeten we toch weer verder en we verlaten de kust en gaan het binnenland weer in. Dit betekent ook gelijk weer meer klimmen en gravelwegen. Maar – en dat is ook heel prettig – er is gelijk een stuk minder verkeer. Via de missiepost Elim met zijn super aardige mensen, koloniale huizen met rieten daken en prachtige omgeving komen we in L'Agulhas, het meest zuidelijke puntje van het Afrikaanse continent, waar de Indische en Atlantische Oceaan samen komen. De wijngaarden hebben inmiddels plaats gemaakt voor gigantische tarwevelden en weilanden met schapen. Ook hebben we hier op de gemaaide velden blauwe kraanvogels, de nationale vogel van dit land, gespot.

We fietsen weer van de kust af en via Bredasdorp, het centrum van de tarwe-industrie, en Swellendam met zijn enorm grote landerijen met schapen bereiken we moe van het vele klimwerk en de stevige tegenwind Barrydale gelegen in de Kleine Karoo, een half woestijn. Hier begint tevens de bekende Route 62, de wijnroute. Zitten wij even goed! De volgende 85 km zijn zeer heet (41° C) en dorstig. Na 27 km kunnen we nog iets drinken in Ronnie's sex shop, een zeer bekende gewone bar met een aparte naam, en daarna is er alleen nog maar half woestijn zonder ook maar iets schaduw. De laatste 10 km komen we

zonder drinken te zitten en kunnen we bijna niet meer vooruit komen. Gelukkig geeft een Duits echtpaar in een passerende auto ons een fles water en kunnen we zo nog met pijn en moeite Ladismith bereiken. We kamperen hier en 's avonds wordt het Zuid-Afrikaanse rugbyteam "de Bokkies" wereldkampioen en kunnen we ons vochtgehalte weer aardig en al feestend op peil brengen. Die nacht laat ook de sterrenhemel zich in volle pracht zien. Je kunt gewoon niet geloven dat dit dezelfde hemel is als thuis.

De volgende dag hebben wij tijdens het klimmen over de Huisrivierpas nog steeds last van de uitdroging van gisteren. We weten voor eens en altijd door ondervinding dat vocht ontzettend belangrijk is voor het goed functioneren van het lichaam dat we nu extra flessen water meeslepen en ik me af begin te vragen of we inderdaad niet gek zijn om hier te fietsen. Maar dit gevoel verdwijnt als sneeuw voor de zon als we boven zijn aangekomen en er een lange, niet te steile afdaling volgt naar "Die Dorpshuis B & B" alwaar we overnachten. Het is een mooi oud pand met prachtige tuin en zwembad en we worden met open armen en bier ontvangen. Het is net of je bij familie gaat logeren. We zijn nu in Calitzdorp dat bekend is om zijn port en vers en gedroogd fruit. Er staan nu ook weer regelmatig prachtige boerenhuizen met landerijen vol struisvogels, koeien of schapen. In Oudtshoorn kamperen we zeer primitief (wc en koude douche onder afdakje) bij een echtpaar dat fietsvakanties organiseert en waarmee we dus heel wat te bepraten hebben. Hier zien we ook veel leuke vogels (hop, wevertjes, dikkop), die helemaal niet bang zijn. We fietsen verder over asfalt en gravel richting kust. Soms fietsen we urenlang zonder enige bebouwing tegen te komen. Wat een ruimte! Wel zijn er hier en daar een paar struisvogels of schapen te zien. En dan zomaar ineens ligt er weer een boerderij. Zomaar in de middle of nowhere of staan er bloeiende mimosabomen. Meestal is het aangenaam warm, maar vandaag is het bar koud (12° C) en er is geen koffietent te bekennen. De mooie omgeving maakt veel goed, maar we verlangen wel steeds meer naar onze eerste bak koffie. We hebben er dan ook al 60 km opzitten. Net voor de Outeniqua Pas is er godzijdank een koffiешop/pizzeria. Hier doen we ons tegoed aan zalige koffie met een appeltaartje. Laat de pas nu maar komen! Gelukkig is er op deze drukke weg een vluchtstrook, zodat we vrij veilig omhoog kunnen fietsen. Aan de andere kant van de bergen schijnt de zon en na een frisse afdaling rijden we het zonnige George binnen. Bij het VVV regelen we een B&B en fietsen er snel heen, want een warme douche is voor de koude spieren geen overbodige luxe. We hebben net onze intrek in onze kamer genomen of er komt een vrouwtje vertellen dat er telefoon voor ons is! Niemand weet dat we hier zijn, dus we snappen er niets van. Het blijkt het VVV-vrouwtje te zijn, die vraagt of we morgenochtend langs kunnen komen om een praatje met haar baas te maken. Die beste man is zo onder de indruk van onze fietstocht dat hij er een krantenartikel over wil schrijven. Heel leuk, maar morgen hebben we een zware en lastige fietstocht op het programma staan, dus er is helaas geen tijd om langs te komen. En inderdaad de volgende dag is een zeer zware fietsdag met flink wat klimmen en afdalen. We moeten een groot deel van de route over de zeer drukke N2 fietsen met veel zij- en tegenwind en vaak zonder vluchtstrook. Personenauto's houden nog wel rekening met ons, maar de vrachtwagens denderen vlak langs ons heen en het is dan ook vaak ronduit levensgevaarlijk. Op sommige momenten denk ik dat we inderdaad gek zijn om zo te fietsen, maar een alternatief is er niet dus doen we maar weer een schietgebedje en fietsen gewoon door. Dolblij dat we Knysna heelhuids gehaald hebben fietsen we door naar de camping en huren daar een huisje met zicht op de lagune. Na een kop koffie in

het zonnetje en een douche is de ellende van vandaag gelukkig weer snel vergeten. Na een zeer goede nacht fietsen we eerst langs krottenwijken, die je bij elke grote stad tegenkomt en waar alleen gekleurde mensen wonen. Ja, de apartheid is in 1994 dan wel afgeschaft maar de gevolgen zijn nog duidelijk zichtbaar en geven veel stof tot nadenken. Al worden de krotten langzaam aan vervangen door stenen huisjes en worden er ook scholen gebouwd het zal toch nog generaties duren voor er van echte gelijkheid tussen blank en kleurling sprake is.

Verder gaan we via bosrijk gebied met veel bavianen en vogels via Plettenberg naar Tsitsikamma Nationaal Park gelegen aan de ruige kust. Onderweg moeten we over de Bloukransbrug, een gigantische brug waar je niet overheen moet gaan als je hoogtevrees hebt. Het is 's werelds hoogste bungee-jump. Nou, we vinden eroverheen fietsen al eng genoeg. We zijn nu in de Eastern Cape beland en het is weer erg fris geworden. De afdaling naar de huisjes aan de kust is zo steil dat ik ben ga lopen en ik vraag me vertwijfeld af hoe ik hier overmorgen weer naar boven kom. Maar eerst gaan we genieten van de prachtige uitzichten op de Indische Oceaan met zijn gekleurde rotsen, lekker wandelen in de bosrijke omgeving met zijn prachtige planten en vogels en genieten van de walvissen en dolfijnen, die voor ons huisje zwemmen. Hoe mooi kan het leven toch zijn! Je moet er iets voor over doen, maar dan heb je ook wat!

Maar na een rustdag vinden we het toch altijd weer erg prettig op de fiets te stappen en als ik dan eindelijk de steile helling ben opgefietst c.q. gewandeld volgt er een landelijke route, die veel herinneringen aan Frankrijk bij ons oproept. Er is hier ook veel bos en we zien regelmatig aapjes (vervet monkeys) langs de kant van de weg. We bezoeken nog een 800 jaar oude Yellowwood tree in een stukje regenwoud en fietsen via Jeffreys Bay, het surfers mecca, weer landinwaarts. Hier vinden we Oostkaapse plantengroei met cactussen, euphorbia en aloë. We komen al aardig in de buurt van Port Elizabeth en dat is goed merkbaar door de toename van het verkeer en het aantal huizen. Door de aantrekkende wind zijn we inmiddels doodop en we besluiten dan ook maar te overnachten in een hotel langs de snelweg. Maar dat blijkt vol te zijn en we mogen van de baas in de tuin kamperen. Geen super plek, maar we staan gelukkig uit de wind en hoeven niet verder te fietsen. Na een slechte nacht door de herrie van het langsrazende verkeer fietsen we een stuk terug om via de rustigere kustroute P.E. binnen te rijden. Aldaar vragen we in een restaurantje de weg naar de autoverhuur op het vliegveld en de eigenaresse is zo onder de indruk van onze fietstocht dat ze iedereen in de zaak vertelt dat wij van Kaapstad naar P.E. gefietst zijn. Er wordt zelfs voor ons geklapt. We weten niet waar we kijken moeten en gaan snel onze fietsen binnen zetten, want volgens haar is het erg gevaarlijk iets buiten te laten staan. Nou, die verhalen hebben we meer gehoord onderweg, maar we hebben er nooit iets van gemerkt en we hebben ons ook nooit onveilig gevoeld. De eigenaresse staat erop ons met de auto naar de autoverhuur te brengen, want volgens haar is het erg moeilijk te vinden. Het blijkt gewoon bij het vliegveld te zijn, dus we hadden het echt wel gevonden, maar het is toch ontzettend lief van haar. We hebben vanuit Nederland per e-mail een pick-up gereserveerd en wonder boven wonder staat die ook klaar voor ons. We zijn Azië gewend en daar is het heel moeilijk iets vooraf te regelen. Dit is dus een ware verademing voor ons.

Na de fietsen opgehaald te hebben rijden we gelijk door naar Addo Nationaal Park, bekend om zijn olifanten. Hier kunnen we slechts 1 nacht kamperen, dus na het tent opzetten gaan we onze eerste gamedrive maken. En ja hoor, we zien gelijk 3 olifanten.

Onze dag kan niet meer stuk. De volgende dag snel onze tent opgebroken en weer het park ingegaan. We zien regelmatig olifanten, wrattenzwijnen, hartebeesten, apen etc. En aan het eind van de middag komen er wel 100 olifanten drinken en afkoelen in een poel. Wat een pracht gezicht en wat een enorme beesten.

De volgende dagen rijden we rustig terug richting Kaapstad. We brengen nog een bezoek aan de Valley of Desolation bij Graaff Reinet. En verlaten is het er zeker, maar ook prachtig met het uitzicht op rotspilaren en kloof. Ook bij Karoo Nationaal Park, alwaar we de zeldzame bergzebra's en elandantilopen zien en waar op de camping grote schilpadden lopen, vinden we verlatenheid, ruimte, vrijheid, half woestijn en veel rust. Het is heel indrukwekkend en denkend aan de hectiek van de randstad vragen we ons af wat belangrijker is geld of vrijheid? En ik denk dat we daar inmiddels wel uit zijn!

Op de prachtige en zeer steile Swartberg Pas besluiten we als toegift op deze geweldige en afwisselende vakantie toch nog een nacht naar de walvissen in Hermanus te gaan. We hebben wederom geluk en kunnen er een huisje met zeezicht huren. 's Middags genieten we van een zalige lunch op het terras met zicht op vier walvissen en 's ochtends vroeg hebben we zelfs een springende walvis voor de deur. Kan het mooier!

Maar aan alles komt een eind, dus rijden we het laatste stuk naar Kaapstad, leveren daar de auto in, verpakken de fietsen in plastic en vliegen weer terug naar huis. Bij de landing op Schiphol horen we van de storm, die er aan komt en worden we begroet met hagelstenen. Welkom thuis! We maken de fietsen rijklaar, kleden ons dik aan en besluiten tijdens een kop koffie toch maar terug te fietsen naar Tinte. We hebben redelijk wind mee en na de vele hagel- en regenbuien wordt het tegen het eind van de middag zelfs droger en 7 uur later komen we koud en uitgewaaid thuis aan. Het is al 19.30 uur, maar we zijn blij dat we deze fietsvakantie fietsend hebben kunnen afsluiten. En we kunnen zo terugkijken op een geweldig mooie vakantie van 34 dagen waarin we 1347 km gefietst hebben. De combinatie fietsen en auto huren is ons goed bevallen al heb ik tijdens de terugreis wel vaak gedacht "hebben wij dit echt gefietst (steil!), als ik dit van tevoren had geweten had ik het niet gedaan". Ja, zo hebben we weer onze grenzen verlegd, veel leuke mensen ontmoet, genoten van het prachtige afwisselende landschap en ook weer veel stof tot nadenken gekregen. M.a.w. we hebben een fantastische vakantie gehad.

Mari en Gerda